

[Poulsgaard]

Poulsgaard (FP):

Ja, som sædvanlig vil min tak udeblive. Jeg er fuldstændig klar over, hvad kulturministeren har svaret før på de spørgsmål, jeg har stillet, og jeg kan forsikre ministeren om, at jeg også vil fortsætte med at stille spørgsmål om den tåbelighed, ministeren nu er ved at begive sig ind på. Vi har set gang på gang, at hvis ikke vi tager tyren ved hornene fra starten, så udvikler det sig, så bliver det Frederiksborg amt, så bliver det Ringkøbing amt, så bliver det Sønderjyllands amt, og så skal kommunerne bagefter ud og stemme dørklokker og sige: kære børn, denne her gang kommer I i teatret.

Hvorfor har folk ikke råd til at gå i teatret? Hvorfor har folk ikke råd til at udnytte disse kulturtilbud? Det er, fordi skattetrykket er for højt i dette land. Vi skal af med for meget i skat. Nu skal vi altså af med endnu mere i skat, og vi ved, at det er de lavtlønnede, det er de fastlønnede, der først og fremmest bliver ramt uretfærdigt af den skatteordning. Det er dem, der kommer til at betale for det, altså de giver støtte til de velbærgede i stedet for støtte til arbejderne med den ordning, man har begivet sig ind på.

Vi kan jo ikke blive enige om dette spørgsmål, men vi kan kun håbe, at befolkningen snart siger stop til denne regering.

Hermed sluttede spørgsmålet.

15) Til *socialministeren* af:

Tyroll (VS):

»Agter regeringen at forbedre nærdemokratiets muligheder ved i nærmeste fremtid at komme med ændringsforslag til bilstandslovens §§ 69-73 samt til loven om kommunernes styrelse, således at forældre og ansatte ved daginstitutioner for børn – som led i målsætningerne om øget brugerdemokrati – får overladt beslutninger vedrørende det nødvendige antal pladser på daginstitutioner, reglerne for institutionernes ledelse, tilsynet med den daglige drift, fastsættelsen af bestemmelser om optagelse i daginstitution og fastlæggelsen af den kommunale betaling for opholdet på daginstitutionerne?«

(Spm. nr. 340).

Skriftlig begrundelse.

Det eneste resultat, folketinget foreløbig har set af betænkningen om nærdemokrati, er et forslag om, at dagsordenen for møder, mødeplaner m. m. for kommunalbestyrelser og amtsråd skal offentliggøres i dagspressen. Kun loven om kommunernes styrelse er således blevet berørt af nærdemokratidebatten.

Under folketingsdebatten om indenrigsministerens nærdemokratiske redegørelse den 1. december 1977 lagde ministeren vægt på den side, der kaldes brugerdemokrati. Under debattens forløb gjorde jeg opmærksom på, at udviklingen af nærdemokratiet nødvendigvis måtte medføre foranstaltninger også via andre lovgivningsområder end den kommunale styrelseslov. Lovgivningsområder som f. eks. sociallovgivningen, boliglovgivningen og kommunalplanlovgivningen blev nævnt, men indenrigsministeren nægtede at svare på det direkte spørgsmål om, hvorvidt der kunne forventes initiativer på disse områder.

Jeg har derfor fundet det nødvendigt at tage en række af disse spørgsmål op i løbet af denne og de kommende uger indtil kommunalvalget, da den kommende kommunale valgperiodes muligheder ikke alene afhænger af, hvilke partier eller lister der måtte vinde fremgang, men nok så meget af, hvilke landspolitiske målsætninger der vil præge folketingets rammelægning eller fjernelse af snærende rammer for de lokale politiske udfoldelsesmuligheder.

Det er mit håb herigennem at få besvaret de spørgsmål, som indenrigsministeren ikke tidligere har villet besvare, således at også disse besvarelser kan indgå i bedømmelsen af, hvilke politiske kræfter der skal fremmes for at opnå nærdemokratiets fordele.

Netop på daginstitutionsområdet har kommunalbestyrelserne vist sig ikke at være villige til at sikre det nødvendige antal daginstitutioner. Den politiske vurdering, som socialministeren gang på gang har fastslået ligger hos de lokale kommunalbestyrelser, varetages dårligt af disse myndigheder. Ventelisterne til daginstitutionspladser er omfattende. Arbejdskraften er til stede, da 4.000 pædagoger går arbejdsløse. Bilstandslovens klare prioritering af daginstitutionspladser fremfor dagpleje tilsidesættes af kommunalbestyrelserne. De sociale udbygningsplaner taler deres eget tydelige sprog.

Pladser i vuggestuer og børnehaver koster så meget, at familier med lave indtægter ikke